

Żadnych innych bogów

„Pójdźcie, pokłońmy się i padnijmy na twarz! Klękniemy przed Panem, który nas uczynił!” Ps 95,6. Kto we wszechświecie ma prawo do najwyższej czci, hołdu, uwielbienia i miłości? Do najwyższej czci i największej miłości ma prawo tylko jedna istota, istota najwyższa, a jest nią wieczny, samoistny i święty Bóg-Stworzyciel — źródło wszelkiego dobra i prawdy. Nikt i nic nie powinno zajmować Jego miejsca w sercu człowieka. Wszystko bowiem, co zajmuje pierwsze miejsce w życiu człowieka, przysłania cześć dla prawdziwego Boga, osłabia miłość do Niego lub przeszkadza w służeniu Mu.

WŁAŚCIWY OBIEKT WIELBIENIA I CZCI

„Nie będziesz miał innych bogów obok mnie” Wj 2,3. Pierwsze przykazanie Bożego dekalogu zabrania posiadania i czczenia jakichkolwiek osób i rzeczy poza jedynym, któremu należy się chwała i cześć najwyższa — Bogiem. Dlaczego Bóg oczekuje od człowieka całkowitej wierności i hołdu, czci i uwielbienia? Oto odpowiedź Pisma Świętego:

- „Wysławiajcie Pana, Boga naszego, i oddajcie pokłon u podnóżka stóp jego! On jest święty!” Ps 99,5.
- „Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu Bogu, niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków” 1Tm 1,17.

Tylko On jest święty. Tylko On jest nieśmiertelny. Tylko On jest jedynym Bogiem-Zbawicielem (zob. Kol 1,13). Obowiązek oddawania Bogu czci i chwały wynika z faktu, że jedynie On jest Stworzycielem i wszystkie istoty we wszechświecie zawdzięczają Jemu swoje istnienie. Jahwe — wieczny, samoistny Bóg, źródło wszystkiego i Ten, który wszystko podtrzymuje — jest jedynym, któremu przysługuje najwyższa cześć i uwielbienie. Człowiek nie powinien dawać pierwszego miejsca w swych uczuciach i w swej służbie czemuśkolwiek innemu. Jeśli pielęgnujemy cokolwiek, co umniejsza naszą miłość do Boga i stoi na przeszkodzie w służbie, która się Jemu należy, staje się to naszym bogiem.

Jakiej zatem chwały oczekuje Bóg od swoich stworzeń? Oto nauka płynąca z Biblii:

- „Słuchaj, Izraelu! Pan jest Bogiem naszym, Pan jedynie! Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej siły swojej” Pwt 6,4-5.
- „Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej,

i z całej myśli swojej” Mt 22,37.

Nasza miłość, hołd i cześć dla Boga powinny być niepodzielne. Nikt ani nic nie powinno umniejszać naszej największej i najczulszej miłości do Niego.

OD CZCI ODDAWANEJ STWORZYCIELOWI DO CHWALENIA STWORZENIA

Co czyni człowiek, który nie w pełni czci prawdziwego i jedyne Boga? Jakim rzeczom zaczyna oddawać boską cześć? Pismo Święte wyjaśnia: „Poznawszy Boga, nie uwielbili go jako Boga i nie złożyli mu dziękczynienia, lecz znikczemnieli w myślach swoich, a ich nierozumne serce pograżyło się w ciemności. Mienili się mądrymi, a stali się głupi. I zamienili chwałę nieśmiertelnego Boga na obrazy przedstawiające śmiertelnego człowieka, a nawet ptaki, czworonożne zwierzęta i płazy (...), ponieważ zamienili Boga prawdziwego na fałszywego i oddawali cześć, i służyli stworzeniu zamiast Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki” Rz 1,21-23.25. Także w katechizmie ks. Franciszka Spiragi znajdujemy następujące słowa: „Bałwochwalstwo jest to oddawanie czci boskiej stworzeniu, a więc np. czczenie słońca, ognia, zwierząt, posągów itp. (...). Bałwochwalstwo jest zbrodnią przeciw majestatowi Boga. Bałwochwalstwo jest grzechem najcięższym ze wszystkich, występkiem ze wszystkich największym” (t. II, s. 91.94). Ludzie zбочyli z prawdziwej i prostej drogi oddawania czci jednemu i prawdziwemu Bogu. Zamiast pozostać Mu wiernymi i oddawać Jemu chwałę, zaczęli czcić stworzenie: np. ptaki, zwierzęta i płazy, a nawet przedmioty: obrazy i posągi.

W Piśmie Świętym znajdujemy Boże ostrzeżenie: „Abyś, gdy podniesiesz swoje oczy ku niebu i ujrysz słońce, księżyc i gwiazdy, cały zastęp niebieski, nie dał się zwieść i nie oddawał im pokłonu, i nie służył im, skoro Pan, twój Bóg, przydzielił je wszystkim ludom pod całym niebem” Pwt 4,19. Różne są obiekty oddawania czci — aniołowie (zob. Kol 2,18), święci ludzie, zwierzęta itp. Egipcjanie czcili słońce i księżyc, a nawet rzekę Nil jako źródło życia; boską czcią otaczali wiele istot — zarówno wielkiego mocarza, jak i zwykłego płaza.

Mieć innego boga to oddawać najwyższą cześć komukolwiek (lub czemukolwiek) innemu niż Bóg-Stworzyciel, który jest objawiony w Piśmie Świętym. Jeżeli ktokolwiek (lub cokolwiek) wzbudza w człowieku uczucie najwyższego szacunku, czci i miłości lub staje na przeszkodzie w służbie jednemu Bogu, staje się to dla niego bożkiem.

Współczesne chrześcijaństwo ma również swoje bóstwa, które jakże często przywłaszczają sobie cześć należną tylko Jedynemu: są to osoby święte, miejsca święte, rzeczy święte (relikwie, wizerunki), dni święte ustanowione przez ludzi, czynności święte (sakramenty jako znaki zbawcze), ludzie (zob. Mt 1,37), zwierzęta, dobra materialne (zob. Mt 19,16-23), jedzenie, używki, narkotyki (zob. Flp 3,19), ludzkie filozofie (zob. Kol 2,8), pieniądze (zob. 1Tm 6,1), kult rozumu (zob. Jr 9,23) itd.

Wszystko, co kochamy, co staje na drodze między nami a Bogiem, co ogranicza naszą miłość do Niego lub przeszkadza w służbie dla Niego, jest po prostu naszym bożyszczem. Jest bałwochwalstwem. Tak samo łatwo można uczynić sobie bałwana z fałszywych nauk i teorii, jak i wyrzeźbić posąg lub namalować obraz. Bożek ludzkiej filozofii zajmuje często w sercu człowieka miejsce Boga, podczas gdy Bóg objawiony w Piśmie Świętym, Jezusie Chrystusie i stworzeniu zajmuje drugie miejsce.

FAŁSZYWI BOGOWIE PONIŻAJĄ I RUJNUJĄ

Oddawanie czci bożyszczom jest nierozsądne, ale także ponizające. Bałwochwalstwo wpływa negatywnie na moralność człowieka. Oto nauka Pisma Świętego: „Ponieważ nie uważali za wskazane uznać Boga, przeto wydał ich Bóg na pastwę niecznych zmysłów, aby czynili to, co nie przystoi; są oni pełni wszelkiej nieprawości, złości, chciwości, nikczemności, pełni są również zazdrości, morderstwa, zwady, podstęp, podłości; potwarczy, oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni, chępliwi, wynalazcy złego, rodzicom nieposłuszni; nierozumni, niestali, bez serca, bez litości; oni, którzy znają orzeczenie Boże, że ci, którzy to czynią, winni są śmierci, nie tylko to czynią, ale jeszcze pochwalają tych, którzy to czynią” Rz 1,28-32.

W naturze człowieka istnieje coś takiego, że jego świadomość może się zmieniać poprzez ciągłe obcowanie z jakąś rzeczą. Człowiek nie może zejść wyżej niż wyznawane przez niego zasady dotyczące prawdy, czystości i świętości. Jeżeli myśli człowieka nie będą dążyły ciągle w górę i nie odda się zadumie nad doskonałością Bożą, wówczas poziom jego życia duchowego będzie się stale obniżał.

Minione stulecie było tak samo bałwochwalcze, jak wiek, w którym żył starotestamentowy prorok Eliasz. Aczkolwiek przedmioty bałwochwalczego kultu mogą być niewidoczne, to jednak tysiące gonią za bogami tego świata — bogactwem, sławą, przyjemnościami i ładnie brzmiącymi bajkami, które mają zaspokoić skłonności nieodrodzonego serca. Wielu ma błędne wyobrażenie o Bogu i Jego przymiotach, więc tak samo służy fałszywym bogom, jak dawniej czciciele Baala. Nawet wielu tych, którzy uważają się za chrześcijan, poddało się wpływom zasadniczo przeciwstawnym Bogu i Jego prawdzie. W ten sposób nakłaniani są do odwracania się od tego, co boskie, a wywyższania tego, co ludzkie. Kto nie uznaje i nie czci Boga prawdziwego, ten musi skierować swoje uczucia, cześć i uwielbienie ku jakiemuś stworzeniu, czyli stać się bałwochwalcą.

OSTATNIE BOŻE WEZWANIE

W związku z odejściem wielu od oddawania czci prawdziwemu Bogu-Stworzycielowi i zastąpieniem Go bożkami, Wiekuisty wzywa ludzi do przemiany, czyli postawienia Boga na najwyższym, na pierwszym miejscu w życiu. Apostoł Jan napisał: „Widziałem innego anioła, lecącego przez środek nieba, który miał ewangelię

wieczną, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom, który mówił donośnym głosem: Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód” Ap 14,6-7. W ostatnich dniach historii ziemi przedwieczny i święty Bóg jeszcze raz upomina się o należną Mu najwyższą cześć i chwałę. Teraz wzywa donośnym głosem każdego mieszkańca ziemi: „Nie będziesz miał innych bogów obok mnie” Wj 2,3. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz oddawał czci czemukolwiek innemu na niebie, na ziemi i pod ziemią, tylko Bogu-Stworzycielowi nieba i ziemi, ponieważ wszystko to, co pomniejsza i odbiera najwyższą cześć i miłość należną Bogu, staje się bożkiem i jest bałwochwalstwem.

Pierwsze przykazanie Bożego dekalogu zwraca uwagę człowieka na Boga jako jedyny najwyższy obiekt miłości i czci. Wszystkie inne sprawy związane z ziemską egzystencją człowieka winny zajmować miejsce drugorzędne i podporządkowane być nadrzędnemu celowi, jakim jest uwielbienie Najwyższego. Apostoł Paweł ostrzega: „Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że bóstwo jest podobne do złota albo srebra, albo do kamienia, wytworu sztuki i ludzkiego umysłu” Dz 17,29. Na temat oddawania Bogu chwały i czci wypowiedział się też Pan Jezus: „Nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali. Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie” J 4,23-24.